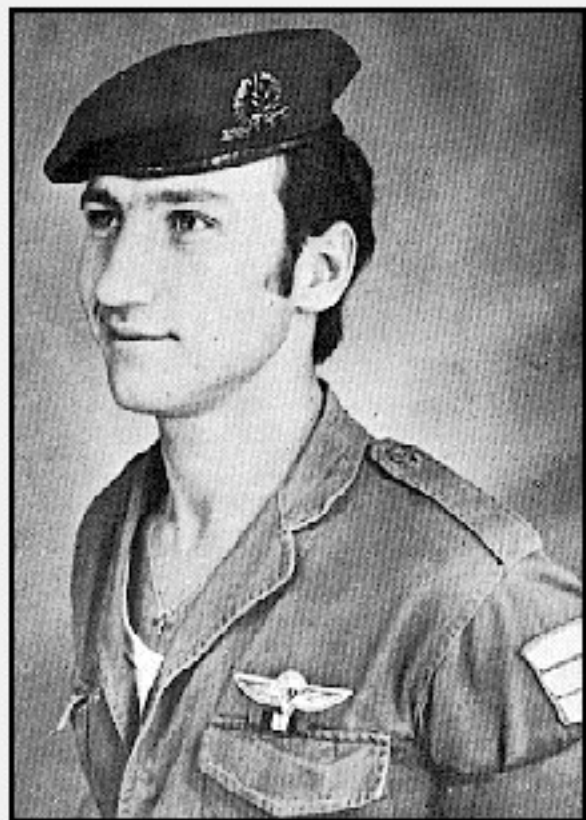

אזכרו של חבר יהודה ג"א

חבר יהודה

ג"א

דברים, לזכרו של חבר יהודה ז"ל

להורים, בני המשפחה, חברים, ידידות וידידים. ולאלה שהכירו מקרוב את יהודה.

בדחילו ורחימו בידים רועדות, בדמעות, בכאב ובלב שותת דם אני כותב שורות אלה.

יהודה, שנקטף בדמי ימיו, כפרח מלבלב, שנגדע ביד אויב אכזר, במלחמת יום הכיפורים, היה גיבור אמיתי, אהב את העם והמדינה בכל מאודו ובכל נפשו. גאוותו היתה צה"ל ויחידתו, אשר בה מצא את סיפוקו בחיים; יחידה שעשתה נפלאות, אשר ההיסטוריה תנציחם בדפים זוהרים בבוא העת. יהודה היה בן לאותה יחידה מהוללת אשר בניה גדלו וחונכו לאהבת העם והמולדת וחלק מהם, כולל יהודה הי"ד מסרו נפשם למענה והשקו את אדמתה בדמם הזך והטהור.

יהודה היה בן נאמן להוריו ולעמו, אהב אותנו אהבה עזה, אהבת אמת. אנו מצידנו החזרנו לו חיבה. נפשו היתה קשורה בנפשנו. היה חביב, בעל אופי חזק, נוח ואהוד על חבריו ועל הבריות; בעל לב טוב ורחב.

דברים, לזכרו של חבר יהודה ז"ל

בנוסף לכל המעלות הטובות היה גיבור וחזק. לא ידע
פחד ורבים מחבריו השתאו לחקות את דמותו.
נקטף בדמי ימיו בטרם עת במלחמת יום הכי-
פורים, כ"ו בתשרי תשל"ד.
כל מוקירי זכרו יזכרוהו לעד. יהיה זכרו ברוך
ואנו הוריו, שפצענו שותת עדיין דם, לעולם נזכור
ובודאי אף פעם לא נשכח.

האב השכול
שאול

דברים, אזכרו של חבר יהודה ג"ל

דבר על יהודה, להגיד עד כמה הוא ידע
להאיר פנים, כמה הוא ידע לשמוח ולצחוק
מטוב לבו, בצחוקו היה משום השבת הנפש.
הוא ידע לחייך ולהעלות בחיוכו מרפא ללב כואב.
וכשהניח את ידו על כתפך גולל ממך רק בהנחת ידו
בלבד את כל הכבד והמעיק עליך. מין רוך אנושי
כזה שהפך לכוח. חופש ענק ונעורים המבקשים להיות
נצחיים.

וביום הכיפורים, יום הרחמים — לא נגזרה חמלה,
לא עלה חסד, ולא נגלה האיל — האש היתה בכל,

דברים, אזכרו של חבר יהודה ג"ל

והקרבן עלה ביום הרחמים.
לבכות? לבכות על החלומות מהם הקצנו? על הדברים
הגדולים שהפכו קטנים? על האלים שהכזיבו, על
הידידיות העזות שנחתכו, על האשליות שנופצו, על
התוכניות שנרקמו ולא תצאנה לפועל, ועל העצב
שירחף כענן על כל שמחה לנצח??
את יהודה לא נוכל להשיב לחיים, אבל כוחות חיים
רבים נוכל להשיב לעצמנו באורו שלו. ועם כוחות
החיים הללו יחד ללכת. הדרך תימשך, והסבל אולי
יגבר, אך אנחנו נמשיך ללכת ולחשוב, לחשוב חזק,
נחשוב איך ממשיכים, כי כאמור אחרי החורף בא
האביב ואתו באה התקווה, ועוד יוולדו המוני תינוקות,

דברים, אזכרו של חבר יהודה ג"ל

בנים לאלה שלחמו ונשארו, ובהקמת דור חדש יזכירו
את אלה שנשארו בשדה הקרב. התינוקות יגדלו
ויצחקו אל העולם ואנחנו נחייך איתם ונדע שזו הזרד,
אחרת אין...

מי כמוך באלים ה', מי כמוך באילמים. רואה הכל
ושותק. יודע ראשית דברים ואחריתם ומחריש.
ותפילה לאלוהים שבמרומים: כאן מתחת לחופת
הברזל האילמת, כאן תן כוח, כאן תן ישע:!

אברהם שמי

לזכרו של יהודה'לה חבר

כשהגעתי ליחידה למלא תפקיד של מפקד פלוגת המפקדה, אספתי את חיילי השרותים ביחידה לפגישת היכרות. כבר בפגישה זו משך את תשומת לבי בחור בלונדיני, יפה ותמיר, מלא חיים ושובבות. בהמשך עבודתי קיימתי פגישות מחלקתיות ושוחחתי איתם על בעיות שמציקות בד"כ לחיילים, וכמובן שיהודה היה בין הדוברים. רוב החיילים העלו ענינים כגון יציאות הביתה, וחופשות ארוכות יותר אך ליהודה הציקו דברים אחרים כגון פעילות ספורט, תרבות ויחסי אנוש בין מפקדים, לוחמים, ובין חיילי השרותים. מפגישה ראשונה זו יהודה הפך לגבי מחשמלאי גרידא ליד ימיני בכל עניני הרכב ביחידה, וגם בענינים אחרים. לא היתה משימה מסובכת שדרשה תושיה, הבנה, מהירות תגובה, וגם קושי, שיהודה לא היה בה הרוח החיה. לא רק בביצוע, אלא מלא יזמה, רעיונות והמצאות. ולא היתה משימה שהוטלה עליו שלא ביצע אותה על הצד הטוב ביותר. (וזאת לשון המעטה).

בהמשך עבודתי הזדמן לי פעמים רבות להמצא אתו זמן רב, ימים שלמים ולעיתים אף שבועות. היה לי ממש נעים לעבוד במחיצתו, והוא היה לי לעזר רב. הדבר שאהבתי אצלו במיוחד היה השובבות והרוח הטובה שהיה משרה על כל מי שהיה במחיצתו.

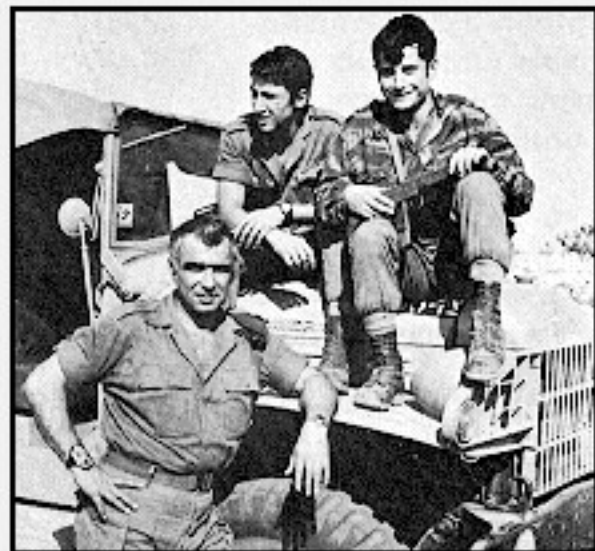

דברים לזכרו של חבר יהודה ג"א

נוסף לכל המעלות שהצטיין בהן, היה בן מסור למשפחתו. בשיחות שיצא לי לנהל אתו, תמיד דיבר בחיבה ואהבה על ההורים, שאותם אהב בכל מאודו. יהודה'לה, כפי שקראנו לו בחיבה, יצא למשימה אחרונה שממנה לא חזר. בידיעה ברורה שאם יהודה'לה יהיה שם — הכל יהיה בסדר, אך לא כך רצה הגורל. קשה להשלים עם נפילתו של יהודה'לה, ולמשפחה אין נחומים.

יהי זכרו ברוך

ישראל שלימה

דברים לזכרו של חבר יהודה ג"ל

מונית מס' 40012 כעת דוממה. נהגיה נטשוה, כי יהודה אחי ורעי איננו.

במשך התקופה הקצרה שהייתי במחיצתך, הן במפעלי תובלה בדרום, ולאחר מכן כנהגים על מונית זו, יחסינו הלכו ונתהדקו.

תכונותיך ומעלותיך הטובים היו ראויים לחקוי. חביב היית עלי, ויקר לי מכל אדם לעת צרה. למדתי ממך הרבה באהבתך להוריך ויחסך לחבריך. תמיד עזרת לכל דכפין.

החכמתי מעצותיך הטובות והנבונות. המלחמה האכזרית טרפה את חלומותיך הורודים, וחטפה אותך בטרם עת מאתנו בדמי עלומיך.

נאמן אשאר לך לנצח ואזכורך לעד ולעולמי עולמים.

זכרך ברוך

חיים נוימן

דברים לזכרו של חבר יהודה ז"ל

לחבריי!

... הייתי רוצה לנסות ולהעלות על הדף כל מה שיהודה היה בשבילי, אספתי את זכרונותי, את כל החוויות שעברתי איתו ואינני יכולה לכתוב זאת. כל אותם דברים קטנים שיש להם משמעות בינו לבינה, פתאום מאבדים את יופיים כשהם מועלים על דף. אני — רוצה לשמור אותם לעצמי.

אהבתי את יהודה, רציתי בו מאד, רציתי בו לתמיד — אך נגזר עליו להיות אורח בעולמנו ל-24 שנה בלבד ואבדתי — אותו.

יהודה אהב חברת אנשים ואהב לעזור לזולת. הצבא עבורו לא היה תפקיד אלא אחת מאהבותיו בחיים. עבור הצבא היה נכון לתת הכל — ואמנם נתן.

הוא כל-כך חסר לי, כל מקום בו אני נמצאת אני רואה אותו, כאן היינו, כאן ביקרנו, כל דבר שאני עושה — פתאום אני לבד, כל כך לבד. כל מונית שעוברת — כל צפצוף מונית ברחוב מחזירני אל התקופה שלפני המלחמה, כשיהודה היה איתי.

חצי שנה עברה מאז שיהודה נפל, חצי שנה שיהודה נשאר איתי חי, אינני יכולה לתת לו למות. קשה לי לעכל את העובדה — שמחר מחרתיים בשבוע הבא — לא יבוא,

מהחברה האוהבת

סטגיסי נינט

ילדות

נולד כפג תאום במשקל של 1.500 גרם. פעוטון
אדמוני ללא שערות לראשו.
מאחר והתגוררנו עם ההורים, יהודה גדל בין אחי
שהיינו 7 במספר. הוא פונק על ידי כל בני הבית
כולל האחים של אשתי, בפרט אחיה דוד, שנפל גם
הוא בשרות המדינה בשנת 1950. דוד אחיה של
אשתי ז"ל שימש לו כאומנת. פינק אותו. קנה לו
צעצועים אשר חלק מהם שמור עד היום. יהודה היה
מאוד תוסס בקטנותו. בהיותו בגיל שנתיים היה שר
ורוקד במעגל כשמסביבו התקהלו אחי ואחיותי ושרו
לו שירי חיבה. בגיל ארבע ביקר בגן העירוני בשכ'

דברים לזכרו של חבר יהודה ז"ל

התקוה. היה תוסס ושובב מאוד. תמיד אהב ללכת מכות עם חבריו ותמיד ידו היתה על העליונה. בהיותו בגיל 5 עברנו לגור בשכון המשטרה ביד אליהו ויהודה ביקר בגן הילדים העירוני שברחוב הנגיד וגם כאן גילה שובבות, היה מתעסק עם ילדי הגן. מכה אותם. הוא גדל בחצר השכון ולאחר שעות הגן ובית-הספר שיחק בחצר עם חבריו.

יהודה היה נועז וגיבור מקטנותו. אמיץ מאוד, לא אהב מרות. פעם קפץ מקומה ג' של גג בית-הספר וגרם לבהלה, אך יצא בריא ושלם מכל זה. יהודה אהב להתגרות אפילו ביותר גדולים ממנו ופעם, ששני ילדים גדולים קשרו קשר להכותו, תפס בשניהם והכה בהם למרות שהיו יותר מבוגרים ממנו, וגבר עליהם.

נעורים

בהיותו בכתה ו' פיתח חוש ידע טכני והיה מתקן מכל הבא לידו. במלאכת יד עשה מאפרות, מחזיק ניירות וכל מיני חפצים אשר הביאם כמתנה לאמו ליום האם. שכלו היה מאוד מפותח ובעל דמיון. יום אחד פירק שעון מקולקל, תיקנו והרכיבו מחדש. השעון פעל.

יהודה אהב את הוריו מאוד. מקטנותו היה רגיל להביא מתנות הביתה. לא עבר יום אחד אשר לא נכנס הביתה עם מתנה ביד. פרחים, אגרטלים, עבודות יד שעשה בבית-הספר או חפץ ששימש לקישוט הבית. בגיל 13 חגגנו בר-מצוה באולם גנה ביפו, חגיגה צנועה. לאחר סיום בית-ספר עממי למד פעמיים בשבוע בבית-ספר „אורט“ ביפו ושאר הימים עבד במוסך של חברת „דן“ בחשמל רכב. גם כאן גילה חריצות וכשרון בעבודה. מעבידיו אהבוהו על חריצותו. בהיותו נער נמסר לו על-ידי אחד ממנהלי המוסך להיות אחראי על כ-6 עובדים.

צבא

בגיל 16 עבר קורס מרוכז לחשמלאות ב„טכניכון“ והמשיך לעבוד במוסד „דן“ עד גיוסו לצה״ל בחודש מאי 1967 בעצומה של מלחמת ששת הימים. במסגרת האימונים עבר קורס צניחה ולאחר מאמצים הגיע ליחידת צנחנים מובחרת. פעולותיו במסגרת יחידה זו היו לוטים בערפל. יהודה שמר על סודיות גמורה, אם כי גונבו לאזננו, כי השתתף בקרב על כראמה ובמשך מלחמת ההתשה, השתתף במסגרת יחידתו בפעולות באיי גרין, שדואן וביירות.

צה״ל חישל אותו ונהיה בעל גוף בריא ואתלטי. הוא היה גבור ונועז. עיניו החומות ירוקות היה בהם ניצוצות אש מעורבים במבטים מלאי בינה חוכמה ורוך. קומתו תמיד זקופה, לבושו נקי, מזיו מגוהצים ומבריקים. אמו, מרגלית, תמיד עמלה ושקדה שמדיו יהיו מותאמים למידותיו. במשך השרות יהודה גילה לנו אהבה כנה ואמיתית אשר התבטאה בחיבה וכבוד. כבש את ליבנו ושבה את נשמתנו. יהודה היה אהוד וחביב על בני הבית ובני המשפחה העריצוהו וכל חבריו חיפשו את קרבתו.

דברים לזכרו של חבר יהודה ג"ל

שחרור

ביולי 1970 יהודה השתחרר מצה"ל, אך נפשו עדיין היתה קשורה בצה"ל וביחידה שאהב. רק אחרי האסון נודע לנו שלעתים קרובות מאד היה מבקר ביחידה. תקופה קצרה עבד בחברת תובלה זרום. קשריו עמנו הלכו ונתהדקו. בימי שישי בשבוע, בחוזרו הביתה, ידיו היו מלאים פרחים ומתנות לבית ולדורים בו. ידו היתה פתוחה לרווחה. בשנת 1971 חזר לתל-אביב, והחל לעבוד כנהג מונית וכאן הידק קשריו עם צה"ל והבית. קשריו עמנו הלכו ונתהדקו. אהבנוהו אהבה עזה והוא החזיר לנו אהבה. היה גלוי עמנו והיה משתף אותנו בבעיותיו האישיות. דאגנו לכל מחסורו כי היה כל ישותינו.

ליהודה היו הרבה חברים וחברות, שחלק מהם היו מבאי ביתנו. על אחת מהן, „נינט“ שמענו מעט וחבל שלא היכרנוה לפני האסון. נערה זו, נעימת הליכות ומוכנסת בעצמה, שירתה כשוטרת כמשטרת ישראל. נינט סללה הדרך לליבו של יהודה במכאובים ויסורים מהולים באהבה. נינט הצעירה כאבה וכואבת עדיין את הכאב. היא שתתה כמונו את כוס התרעלה ביום שיהודה פרח ונלקח מאתנו. ליבה שבור וחצוי וממאנת להינחם.

ימי צפיה וחזרה

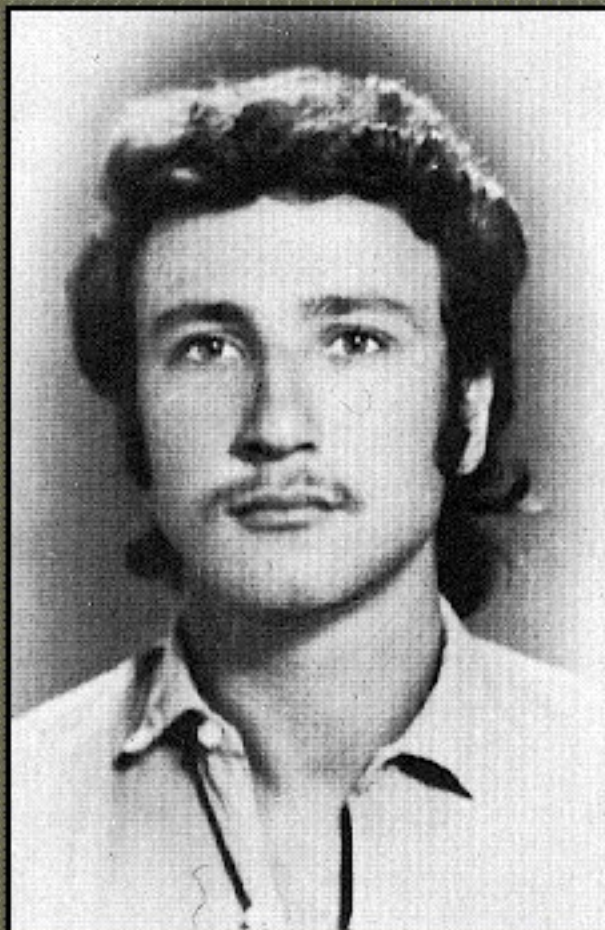
ה א ס ו ן

מלחמת יום הכיפורים נפלה עלינו כרעם. יום לפני זה יהודה חזר מהמילואים. חזה באותו לילה בתוכנית תפילות וסליחות במכשיר הטלוויזיה. נשאר עד שעה מאוחרת ובסיום התוכנית הביע רצונו לבוא לבית הכנסת בליל „כל נידרי“ וביום הכיפורים. אמר ועשה. ואכן סמוך לשעה 12.00 ביום הנורא, רעידת אדמה מורגשת ומתקרבת. רעש ומהומה ברחובות. קול אזעקה מחריד המדינה — יהודה נקרא לדגל. מיהר הביתה, לקח מספר חפצים, פנה לאמו בזו הלשון „אשה, אל דאגה, אנו נאכל אותם“ והלך. הלך ולא חזר.

תוך מספר שעות נמצאנו בליבה של מלחמה שנכפתה עלינו. מלחמת יום הדין. יהודה היה קשור לבני, תינוקה של יפה, אחותו. אהב אותנו, שיחק עמו תוך מהלך המלחמה. תמיד התקשר טלפונית ושלח גלויות ובהם דיבר על מורל גבוה. זה הלך עד יום השחור משחור 22.10.73, יום החושך והעלטה, שנפל עלינו, יום בו חושינו כהו ולבותינו דפקו כפטישים עת שלבו של יהודה פסק ונדם.

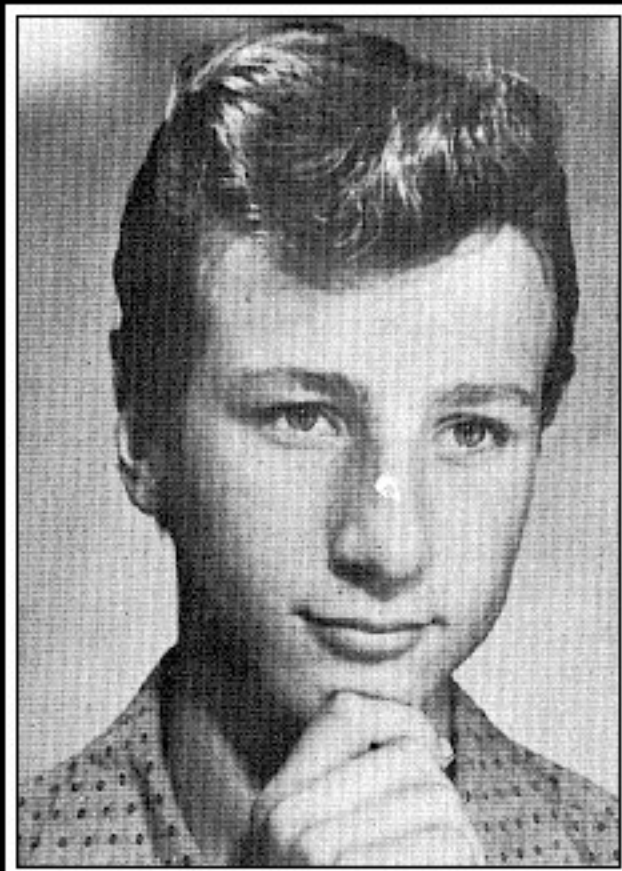
דברים לזכרו של חבר יהודה ג'יא

שוד ושבר, חושך ועלטה, בכי, נהי ותמרורים נהפכו למנת חלקנו בהלקח מאתנו הטוב, היקר שלא יסולא בפז. „יהודה הגיבור במלחמה נפל“. וכן עולמנו חשך בלעדיך, בני, חיינו כאין וכאפס. בכה נבכה אותך יומם ולילה, היקר והטוב שבאדם, ודמותך החטובה תישאר כנר לנגד עינינו לעולם ועדי עד.
יהי שמך וזכרך קדוש וברוך.

דברים לזכרו של חבר יהודה ג"א

נזכור

יהי זכרך ברוך, בני יקירי,
הוד הדר ותפארת מלאת את ביתי.
וכעת קדרות ואפלה הם מנת חלקנו.
דכאון ושבר, צער וכאב באו עלינו.
האסון עטף אותנו מאז לכתך מאתנו
חכם, נבון, זריז פיקח ונדיב לב.
בחיך הקצרים את הלב מלאת.
רשום הכל על לוח ליבנו ששברת.
יהי זכרך ברוך, בני יהודה.
הבית הזה מלא חיים בחיך
והומה משמחה ומאושר להוריך
דומם עכשיו ומאובן בלכתך.
הוי בני מחמדי היקר יהודה,
החיים בלעדיך שוממים וחסרי טעם;
דמותך תמיד נמצאת לנגד עינינו
ואור כשמש הארת את ביתנו.
החיים בלעדיך אינם שווים כקליפת השום.
ינקום ה' את דמיך בנו יהודה.

דברים לזכרו של חבר יהודה ג"א

בננו יקירנו, לנצח את שמך נזכור.
בלב שבור, בצער וכאב נמשיך לחיות חיים אפורים,
אך לעולם לא נשכח אותך כזרקור
שהארת את ביתנו בחייד הקצרים.
כפרח צעיר ורענן, אשר צמח בימי האביב,
נקטפת בדמי ימך כחטף, יקירי החביב,
כצפור אפרוח לאויר העולם זה יצאת,
עפת מעיננו לנצח נצחים הלכת.

דברים לזכרו של חבר יהודה ז"ל

יהא

זכרו

ברוך

יום זכרון ער"ח ניסן תשל"ד
יום אפל וקודר, יום שחשוך משחור,
היום שהלכת מאתנו מבלי לחזור,
והיום ששה חודשים ליום הזה.
דמעות וגשם מתערבבים זה בזה.
השלט הדומם שותק כמו הספינקס.
חבל על ימיד הקצרים הרשומים בפנקס.
בלבנו שמור לעולם ועדי עד.
רבנו של עולם למה לקחת הטוב שבאדם
יפה, חביב דגול הנהו. חבל.
בביתנו רבון היה וכעת חדל מיום המחדל.

בכי ותמרורים הם מנת חלקנו.
בלכתך, כוס התרעלה שתינו.
ביום ובלילה בכה נבכה.
בבית אין מנחם. הלב שבור ונדכה
בלבלוב האביב של עשרים וארבע שנותיך,
בחטף, פרח ריחני, נקטפת בדמי נעורייך.